

[Lawaetz]

gælder også hr. Jørgen Jensen – som man har lyst til at læse dem, men de statistiske tal har vi alle sammen lov til at benytte os af. De kan bare læses med forskelligt fortegn, og der er åbenbart nogle, der ikke har lyst til at læse i Statistisk Årbog eller andre steder om realiteter, men det er vel på sin plads, at så vigtige ting kommer på bordet her i folketin- get. Derfor vil jeg have lov til at fremføre alle de tal, som stemmer med virkeligheden. Så kan vi udlede, hvad vi vil.

Jørgen Jensen (DKP):

Nu er det ikke alene hr. Lawaetz' udtalel- ser her i folketinget, jeg henviste til, men fremskridtspartiet har gentagne gange givet udtryk for på møder og i forslag, at man kunne afskaffe arbejdsløsheden, hvis man nedsatte understøttelsen eller fjernede den helt. Det er de kendsgerninger, der ligger om den debat, og så vil jeg i øvrigt ikke sige me- get mere, for det er fortsat min opfattelse, at vi her i salen er delt i to fløje, de, der mener, at arbejdsløsheden skyldes, at man har for høje understøttelser og dermed afholder folk fra at tage arbejde – det er sagt ikke én, men gentagne gange fra fremskridtspartiets side – og så de, som mener, arbejdsløsheden har andre årsager, og at vi derfor er forpligtet til at betale de mennesker, der bliver ramt af arbejdsløsheden, erstatning for, at de går le- dige. Det er den skillelinje, der er.

Så vil jeg godt lige med det samme sige til fru Inge Fischer Møller, der stiller et spørgs- mål om 26 ugers reglen – ganske vist ikke til mig: skal man nu ikke være forsigtig med den debat? Det er rigtigt, at socialdemokrati- et kører på, at hvis man fjernede 26 ugers reglen, fjernede man også tilknytningen mel- lem arbejdsløsheds-kasserne og fagforeninger- ne. Men det er jo et postulat, som der over- hovedet ingen dokumentation er for. Hvis man skal tale om, hvad der har undergravet sam- hørigheden imellem arbejdsløsheds-kas- serne og fagforeningerne, skal vi så ikke diskutere arbejdsformidlingen og den skade- lige virkning, den har haft på det samhørig- hedsforhold, og også den kendsgerning, at der her var en mulighed for at påvirke også arbejdsløshedstallet? Derfor vil jeg godt sige, at hvis man ophævede 26 ugers reglen, kun- ne det få til følge, at de mennesker, der ram- mes af arbejdsløshed i den nuværende situa-

tion, ikke behøvede at gå og frygte for at falde for en eller anden tidsbegrænsning.

Så sent som her i forgårs fik vi en ny rap- port fra Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, som understregede, at krisen ville blive lang- varig, og derfor ved vi, at de tidsbegræns- ninger, der er, har en negativ og skadelig virkning for de langvarigt arbejdsløse. Det er det, vi skal sætte ind over for her og nu.

(Kort bemærkning).

Lawaetz (FP):

Jeg vil ikke optage en diskussion med hr. Jørgen Jensen om størrelsen af understøttel- sen, det kan vi gøre en anden gang. Jeg på- talte kun det uanstændige i at sige, at vi var imod enhver form for understøttelse. Det har vi aldrig nogen sinde sagt. Vi har måske sagt, at i visse tilfælde kunne den virke hindrende på beskæftigelsen, men det andet er direkte usandt, og det skulle man ikke tillade sig at sige her. Det bliver i hvert fald sagt imod.

Kurt Hansen (VS):

I dag går arbejdsministeren da ikke så vidt, at han decideret begynder at citere mig, men han nøjes med at referere til mig i for- bindelse med brugen af begrebet kynisme. Jeg mener, at der i forbindelse med ministe- rens ændringsforslag er tale om, at ministe- ren er gået fra de tilsagn, som regeringen på et tidligere tidspunkt har givet. Det er det, jeg kalder en kynisk holdning over for nogle mennesker, som man én gang har stillet i udsigt, at de ikke blev økonomisk og socialt trykket ned. Deri består kynismen.

Så siger arbejdsministeren, at der er tale om, at man redder 35.000, men hvis det er 25.000 i 1978 og man går tilbage til den al- mindelige dagpengeperiodes udløb, bliver det måske 50.000, der skal reddes.

Så vil jeg godt sige om vores ændringsfor- slag, at det går ministeren imod, fordi han lægger så megen vægt på det brede flertal. Men ministeren ved godt, at det havde været muligt at få et andet flertal, som havde været næsten lige så bredt som det, der er tale om her. Ud over de partier, som hr. Ole Henrik- sen nævnte, ved ministeren godt, at det havde været muligt at få ét parti mere med, som kunne lægge yderligere 13 mandater bag, så